

1. Zmysel birmovky a prípravy na ňu

Do krásnej gotickej katedrály prišla skupinka dievčat. Poobzerali sa po nej, prešli k nádhernému oltáru, otočili sa a išli von. Celá prehliadka trvala iba pár minút. Potom vonku vošli do blízkej cukrárne a tam si posedeli a poklebetilivo zvyšku hodiny, ktorú mali určenú na prhliadku katedrály. Bolo zjavné, že katedrála s nádhernou starobyľou architektúrou, výzdobou a vzácnymi sochami, obrazmi, oltármi, bohatou históriou ich nezaujala. Prečo? Najskôr preto, že nič nevedeli o architektúre, nepoznali históriu, ani umeleckú hodnotu sôch a obrazov, a už vôbec nič im nehovoril náboženský význam toho všetkého. Mohli by sme povedať, že to, **čo bližšie nepoznáme, to nás ani nezaujme a sme schopní odbaviť to formálne za niekoľko minút.**

Birmovka - poznáme toto slovo a pri jeho počutí sa tí, ktorí sú v posledných ročníkoch ZŠ a prvých ročníkoch SŠ zbystria pozornosť. Vyvoláva v nich otázky: Kedy bude? Kedy a ako sa máme prihlásiť? Kde sú prihlášky? Aká bude príprava? Iba málokoho z nich napadnú v tejto súvislosti slová: viera, Boh, Duch Svätý... Jej absolvovanie považujeme zväčša za povinnosť, ale o jej význame a náplni veľa nevieme. Ale to by ešte nemuselo vadiť, veď zatiaľ sa iba chceme prihlásiť. Horšie je, ak nás poznať jej význam a náplň ani nepriťahuje, neláka. Je to podobne, ako s prehliadkou katedrály u spomínaných dievčat. Chceme birmovku absolvovať, mať ju čím skôr za sebou s čo najmenšou námahou, ako jeden z bodov nášho života a potom sa môcť venovať „dôležitejším“ a zaujímavejším činnostiam v našom živote: škole, športu, zábave, zarábaniu peňazí,...

Ale aj tu môžeme povedať, že čo nepoznáme, to nás nepriťahuje. A ak predsa o to z nejakého dôvodu máme záujem, tak len povrchný, formálny. A pri birmovke nám preto uniká veľmi dôležitá súvislosť s našou kresťanskou vierou v Boha, so sviatosťami, ktoré sme už prijali: krst, sviatosť zmierenia, Eucharistia, s naším náboženským presvedčením a praktickým životom viery. Ak náš záujem o birmovku má byť úprimný, ak príprave na ňu nie nasilu, ale dobrovoľne máme venovať svoju primeranú pozornosť a čas, musíme poznať a pochopiť význam birmovky pre náš život. A k tomu musíme najskôr poznať svoju vieru, poznať čomu veríme a v koho veríme: Boha Otca, jeho Syna Ježiša Krista a potom i Ducha Svätého, ktorý je centrom a náplňou birmovky. **Musíme si obnoviť alebo znova nadobudnúť vieru.** Nie je teraz podstatné, aká je tvoja viera, či ju vôbec máš, ale to, či máš o ňu záujem, či ju chceš lepšie poznať alebo získať a rozvíjať.

Vo veľkej aule - sále starobylej univerzity v Bavorskom meste Dillingen an der Donau sú steny a strop pomalované obrazmi z každodenného života mestečka. Sú tam ulice, námestie, domy, trh, remeselné dielne, kostol, radnica, atď. Je to obraz mesta s jeho obyvateľmi pri každodennej činnosti: práci, zábave, odpočinku. Ale všetky tieto obrazy vyzerajú veľmi čudne. Chýba im správna perspektíva. Domy sú ponakláňané, v neprimeraných veľkostiach, ľudia v neprirodzených polohách, atď. Akoby maliar nevedel maľovať. Akoby nevedel zachytiť veci a postavy tak, ako ich vidíme, ako naozaj vyzerajú, ako by sme očakávali, že majú vyzerieť. Ale v skutočnosti je to maliarov zámer a majstrovstvo, ktoré pochopíme vtedy, ak si staneme na jedno miesto pri vchode do sály, nad ktorým je na strope namalovaná holubica - symbol Ducha Svätého. Keď sa z tohto miesta pozrieme na maľby, s úžasom zbadáme, že všetky sú v správnej perspektíve, zachytené tak, ako očakávame, že by mali vyzerieť. Maliar týmto chcel vyjadriť myšlienku, ktorá by nám mala pomôcť pochopiť zmysel birmovky a sprevádzať nás počas prípravy: **Iba s pomocou, iba s pohľadom Ducha Sv. vidíme svet, život, udalosti v ňom, správne.** Každý iný pohľad je pokrivený a skreslený. Bez Ducha Sv. veci, ľudí, udalosti, i seba vidíme skreslene a falošne.

Milí chlapci a dievčatá, ktorí chcete ísť na birmovku. **Cieľom birmovky je získať pomoc tohto Ducha Svätého, ktorý nám potom dá ten jediný správny pohľad na život, svet, zmysel života. A cieľom prípravy na birmovku je obrazne povedané nájsť ten bod, ten správny uhol pohľadu, to "miesto", z ktorého náš pohľad bude správny, pravdivý, nie falošný.** A toto "miesto", tento správny uhol pohľadu je v prvom rade naša viera v Boha Stvoriteľa, Ježiša Krista Vykupiteľa, ktorý nám zjavuje a dáva Ducha Svätého Posvätimeľa, Ducha múdrosti, sily, rady...

Na stavbe katedrály sa pýtali kamenárov, čo tam robia. Prvý odpovedal: Krešiem kamenné kvádre. Druhý: Ukladám kamene do stien. Tretí: Staviam katedrálu. Keby ste mali teraz úprimne odpovedať na otázku, prečo chcem ísť na birmovku, možno by vaše odpovede boli takéto a podobné: Lebo si to želajú rodičia, krstní rodičia, starí rodičia; aby som mohol byť krstným rodičom a mohol sa sobášiť v kostole (mimochoďom sobáš v kostole nie je podmienený birmovkou); aby som dostal birmovný dar; lebo som veriaci, atď. Príprava na birmovku splní svoj cieľ, ak vaša odpoveď po nej bude takéto alebo podobná: **Lebo chcem žiť ako kresťan a k tomu potrebujem pomoc a posilu Ducha Svätého, ktorú získam osobitne vo sviatosťi birmovania.**